

i hvert enkelt af de forskellige andre Lande, hvor Ulykkesforsikring overhovedet eksisterer, og vi kunne i den Henseende henbise til de Oplysninger, der ere givne derom i Betænkningen. Det er ganske vist sandt, at den direkte Byrde vil blive væltet over som indirekte Afgift paa Samfundet gennem Produktionsprisen; men de Industrier, som konkurrere med Udlandet og ikke samtidigt nyde nogen Beskyttelse gennem Toldborttagningen, ville kun kunne overvælde denne Byrde inden for visse Grænser, og det have vi maattet tage noget Hensyn til i vort Forslag om Beløbenes Størrelse, for at man ikke paa nogen Maade skulde kunne sige, at vi vare gaaede Industrien for nær og havde belastet den paa en saadan Maade, at den kunde beklage sig over vort Forslags vidtgaaende Bestaaenhed. Men, som sagt, hvis det ærede Medlem vil foreslaa højere Beløb, tror jeg just ikke, at det vil blive Udvalget, der vil rejse Indvendinger mod at gaa noget videre, end vi allerede ere gaaede. Jeg vil endnu, efter at jeg har gennemgaaet de vigtigste af de Indvendinger, som det ærede Medlem har fremsat forleden Dag, i al Almindelighed sige, at vort Lovforslag er i Overensstemmelse med saavel den finste som den tykke, den østerrigske og den norske Lov i Henseende til Bygning og Bestemmelse om Arbejds-givernens Ansvarlighed gennem en Forsikring for Arbejdere i farlige Industrier. End ikke i Tyskland er det almindelige Haandværk medtaget under Ulykkesforsikring, naagtet man der nu paa 13de Aar har haft en Ulykkesforsikring, har man dog ikke faaet det almindelige Haandværk ind derunder, og efter de allerfjerdages Beretninger vil det heller ikke ske, fordi man ikke ønsker det. Vi ere fremdeles i Overensstemmelse saavel med den første som med den anden danske Arbejderkommissions Betænkning. Jeg har allerede nævnt, at vi ogsaa ere i ret god Overensstemmelse med de Udtalelser, som tidligere ere fremskomne fra Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk. Der er endvidere til Dato ikke et eneste Land, hvor man har ønsket at stille Ulykkesforsikring fra Arbejds-giverne. Første Gang jeg har set et Forslag i den Retning er her til Lands; intetsteds ellers har man bøvst at gøre det, fordi man har ment, at det paa dette Omraade kun kunde have beklagelige Følger. Man har overalt knyttet Ulykkesforsikringen til en Arbejds-giver, og jeg er overbevist om, at hvis vi ikke gaa den Vej, maa vi meget hellere ikke faa nogen Ulykkesforsikring. Det er jo en Sag, som har været drøftet og fremdeles bliver drøftet Verden over af de

meest kompetente Mænd. Det er et Spørgsmaal af et vidtrækkende etisk Omfang, og som ogsaa frembyder baade juridiske og økonomiske Vanskeligheder. Overalt er man bleven staaende ved Forslag, der i høj Grad ligne disse, og jo længere vi komme op mod Nutiden, i desto højere Grad ligne de. Det vil derfor ses, at Udvalget i den Henseende tør siges at være nogenlunde paa Højde med Tiden. Jeg tror, at i disse Sager kan nok en tro sig klogere end en, anden og en tredje; men jeg tror ikke, at en enkelt kan være klogere end alle andre tilsammen. Jeg tror, at man i den Henseende er nødt til at gøre sig bekendt med og respektere de store Arbejder, som andeksteds ere gjorte. Hvor talentfuld og opfinderisk man end kan være, kan det dog ske, at naar man konstruerer ganske ud af sig selv et Forslag i denne Sag, det dog tilsidst viser sig, at man er gaaet tabt af netop det væsentligste i Sagen, og at det, som fremkommer, vel kan findes at „stemme“, naar man trækker fra og lægger til, og at den ene Paragraf passer ind i den anden, men at man alligevel kan komme til at skabe noget, hvorom det maa siges, at den egentlige Forstaaelse af Sagens Hovedtermer har man ikke faaet fat paa. Jeg skal med disse indledende Bemærkninger anbefale Udvalgets Forslag til Tingets Velvilje og Opmærksomhed. Det er jo længe siden, at saa mange Medlemmer af de forskellige Grupper have kunnet blive enige om at fremsætte noget Forslag i Folketinget. Jeg vil deri se et godt Barsek om, at det maa lykkes os at føre denne Sag gennem Tinget og saa den op i det andet Ting paa et saa tidligt Stadium, at vi kunne haabe at se et Resultat deraf allerede i Aar. Jeg vil til den højtærede Minister, som var saa god at udtale sig med nogle faa Ord om denne Sag ved Finanslovens første Behandling paa den af os dertil givne Foranledning, udtale, hvad han for Resten allerede den Gang var kommen til Erkendelse af, at det under Udvalgets Arbejde har været os ganske særlig magtpaaliggende at tage Hensyn til Indholdet af det Foredrag, som den højtærede Minister holdt under Sagens Behandling her ved den store Debat i Foraaret, og Udvalget tillader sig at regne fremdeles paa den højtærede Ministers Vejledning og Understøttelse til denne Sags videre Fremme saavel i Udvalget som senere paa dets videre Gang gennem Rigsdagen.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det vil ikke være muligt at føre Sagen til Ende i dette Møde, og jeg skal da afbryde